

Гео Милев

Отвращение

За подвизи мен вдъхнови ме бог
и прати ме да мина и премина
навсякъде по земната пустиня,
да нося неговия дар висок.

Славата на всевишната му воля
да разнеса навсякъде по света,
на волята му свята песента
да възвися пред хорската неволя...

За подвиг свят мен бог ме вдъхнови;
и тръгнах още млад... Но дето минах,
навсякъде аз минах и отминах
покрай уши без слух – навред, уви...

и отвратих се клюмнал в изнемога...
но все пак аз вървя по своя път.
Пред мен е дивен лес; и там – в лесът –
ще възвися гласа си аз пред бога –

не с песента на неговата воля,
но с воплите на хорската неволя...

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Калина Григорова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11309>]